

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhöz küldve:

Egy évre . . . 10 kor. — fill.
Hat hóra . . . 5 kor. — fill.
Három hóra . . . 2 kor. 50 fill.
Előfizetési pénzek postautalványval küldhetők.
Egyes számok 20 fillérért kaphatók
a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 14 fill.
készenlért 12 fill., többszöriért 10 fill. fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásér 10 fillér.

Hivatalos hirdetések

100 szög 2 kor. 60 fill., azontul minden szög 2
fillérével számítottatik.

A nyilttérben:

minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér.
Velünk összekötésben levő hirdető-irodák, elő-
fizetőink, vagy a gyakori hirdetőket tetemes díj-
kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer

→ vasárnap reggel. ←

A hirdetések, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba
(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Az új tanévhez.

Az ifjuság természetében van, hogy bizonyos hevésséggel a cél elérésére törekszik és hogy egy fogással, megmarkolással akarja megragadni a győzelem koszorúját.

Vágyódik azon istennő után, a ki teljesen készen és befejezetten kiugrott a hatalmas Isten fejéből. Az istennő, mint tudjuk Pallas Athene vala; az isten pedig maga Jupiter. De éppen ezen várakozással ott állunk a mythos talaján.

Másra tanít minket a valóság!

Csak az, a mit véres verejtékkel megszerztünk, csak a mit fáradozással kerestünk s vizsgáltunk; csak az, a mi lassankint alakul és tisztul, a mi a befejezéshez érik; csak ez — mondom elégheti ki az igazi férfi tudományos érzékét; míg ellenben a már kész dolog kívánata, a mit minden nehézség s akadály nélkül haza vihetünk, — mindig jele marad a tudomány nélküli naivitásnak.

Ne imponáljon nekünk az a szó: „elszántság“. Az igazi elszántság s elhatározottság a tudományos dolgokban csak akkor jöhet meg, ha különben minden egyéb kellőleg már tisztába lett hozva.

Az ifjuság tükörképe a nemzet jövőjének.

Békés időben megtestestült eszménység és törekvés a boldogulás felé, vihar előtt érzékeny szélkakas, küzdelmekben előcsapat; a legbátrabb, a legmerészebb, a legbecsületesebb.

Igy van ez minden nemzetnél. Fölfelé megy vagy aláhanyatlik a nemzet sorsa a szerint, a mint ifjusága a nemzet nagyságáért eszményekért lelkesül avagy az érdekhajászatnak, opportunismusként, depravációnak hódol.

Hirnöké lehet a haza szebb jövő-

nek, de magában hordhatja a súlydés, a bukás csiráit is.

Ugy van ez minden nemzet ifjuságával.

Nagy kötelességet, de nagy dicsőséget is hordoz a lelkében.

Ő a fátyla, mely villágosságot gyújt; a forrás, a melyből új élet fakad a nemzetre.

Ne lankadjon tehát és ne tágítson pillanatra sem a becsület s igazság zászlója mellől.

Tegyen félre önzést, hiúságot, kicsinykedést, csak egy nagy, egy szent gondolat hevítsen; hogy az ő karjára, becsületére, munkájára a hazának szüksége van.

Ez az eszme lángoljon fel tehát az ő szívében, ez forraszsa össze lelkét, adjon ösztönzést a munkára, kitartást a végletekig.

* * *

Az embernek, illetve az ifjunak szüksége van öszinte barátokra és önzetlen tanácsadókra, s boldog az a ki ezen szükségét jókor belátta, s így a bölcseségtől és jóktól jó tanácsot kér. Életében és hivatásomban sok ilyen ifjat kiismertem, a kik szívesen és neheztelés nélkül elfogadták tanácsomat sőt — korholásomat is.

Bárha ezen hangulatot mindig fentartaná az ifjuság. Mert hiszen kicsoda az, a ki nem hibázna? A jó indulatu intés és megrovás pedig a legjobb és legbiztosabb út a — tökéletességhez!

Ugy viselkedjék és cseleddjék az ifjuság, mint az olyan ember, a ki Istenben hisz és halhatatlan, vagyis éljen becsületesen s erényesen! Legyen hű a kötelességéhez, legyen igazságos minden tekintetben és minden ember iránt. Legyen hű és tartsa meg adott szavát; háladatos legyen barátja és jótévedője iránt; tudjon hallgatni és óvatosságnak lenni.

Szeresse az igazságot!

Ámde koplalni sem szeretnénk,
Fáj nagyon, ha kicsiny a zsemlelk,
Hol itt a kibontakozás?
Sztrájkolunk, nem segíthet más.

Ha mi egyszerre munkát szüntetnénk
Lenne csak szép fölfordulás.
Az urak arca beszörösödne,
S a csóktól lenne ájulás,
A Mariska sima képét,
Förtelmes csunya tüskék érnék.
Ugyan ki kíván ilyesmit,
Ezt a lányok sem engedik.

Tehát gazdáink, mi ezt kívánjuk,
Kevesebb munka és több gázi,
Különbön vége lesz a világnak
S önkünk is jó éjt ácsi,
Vagy ha már más meg nem segíthet,
Megkínózzuk a vendégeinket,
S a poton gazdáknak dukál,
Mindennap többször is kijár.

Regős.

Színpadi apróságok.

Van Léván egy rozoga színpad. Ezt a színpadot 1873-ban a dalárda csináltatta. De csak talpatát készítették az ácsok. A többi részét a dalárda tagjaiból alakult műkedvelők faragták, furták, szegezték, szabták és festették. Már a ki améhez értett közülök,

Uj korában igen csinos jószág volt. Csak egy hibát követtek el a mesterei. Az alját olyan nehéz és vastag gerendákból rakták össze, hogy egy pár elefánt is bátran eljárhatta volna rajta a kállai kettős.

A színpadot jelenleg a nőgyelet őrzi és gondozza. Ha ugyan van még belőle valami örízni és gondozni való. Mert bizony 30 év szép idő még egy színpad életében

A bünöktől nem is óvom azokat az ifjakat, a kik tudatában vannak emberi méltóságuknak. Ők tudják, milyen boldogtalanná teszi az embert a kéj és gyönyör s mennyire veszedelmes az ezekre vezető első lépés.

Kerüljön mint a dögvészt, mindent, a mi alkalmat szolgáltat a kicsapongásokra. Tanuljon a hol tanulhat. Legyen oly ifjussággá, a kiből örömet találhatnak a jó, becsületes emberek s a haza!

Cselkő József.

A külföldi magyarok.

(Gy.) Nem azokról a magyarokról akarunk írni, a kiket Petőfi Sándor a „külföldi magyarjai“-nak nevezett. Ma már kezdenek kiveszni azok az alakok, a kik magyar létükre idegenek voltak e hazán, a kik csak pénzükért, az anyaföld terméséért jöttek haza, hogy azt a külföldön elkölthessék. Ma már a szociális eszmék annyira hatottak, hogy ilyen egyénekké csak nagy ritkán van alkalmunk találkozni.

Ma már nem léteznek a „külföldi magyarjai“ a régi értelemben, — hanem a koczka teljes értelmiséggel megfordult. Mig azelőtt a gazdagok közül kerestek számosan az idegenben otthont, ezt ma a szegényosztály teszi. Ez az annyiszor tárgyalt és elcsépeelt kivándorlás, a mit ennek dacára sem megszüntetni, sem megakadályozni nem tudunk. Van ugyan új kivándorlási törvényünk jó intencziókkal, — azonban még nem lépett életbe, mert ennél egyéb, fontosabb dolgok akadtak az illető helyeken; de ha életbe lép is e törvény, nagyon sok jó aligha fog származni belőle mindaddig, míg a ki- és bevándorlás kérdését, ennek feltételeit szigorúan körvonalozva nemzetközi szerződés útján nem szabályozzuk. Ha majd a külföld államai is kötelezve lesznek a ki- és bevándorolhatás együttesen megállapított szigorú feltételeit kellő gondal betartani, — ha majd nem szökhetnek át hamis utlevéllel vagy utlevél nélkül a

határokon, — ha majd a törvényes intézkedések kijátszására jobban ügyelnek, akkor nem lesz annyi ok a panaszra, akkor nem lesznek falvak férfiakos nélkül, de lesz munkáskéz elég és nem kell ezért idegenbe fordulnunk, vagy nélkülözönnünk.

Ha már az egyoldalulag intézkedő törvényes rendelkezésekkel a kivándorlás bajain nem sokat segíthetünk, hát elengedhetetlen kötelességünk, kötelessége az államnak az, hogy mentse meg legalább azt, a megmenthető.

A ki bármely okból elhagyja e hazát, hogy más világrészbe vándoroljon, akár van családja, akár nincs, nagyon kétes, hogy hazájára az idegen viszonyokhoz és légkörhöz annyira, hogy hazáját végképen elfeledi, — nem éri-e meg benne az a gondolat, hogy a hol a kenyerem, ott a hazám, . . . mert ilyenek is vannak sokan.

Itt aztán elő kellene állania az anyaföldnek, a hazának az ő gondoskodó kezével, a megmentés hatalmas eszközeivel. Hogy mit volnának azok az eszközök, próbáljunk egykettőre szűk terülnkhöz képest rámutatni.

Alig van hely, bármily távol a hazától, a hova a sors néhány magyart ne vetett volna. Számosan vannak olyanok, kik, bár beleélik magukat az idegen viszonyokba, belevegyülnek amaz idegen elemekbe, a melyek közt a létért küzdenek, — azért mégis szereznek maguknak egy-egy rövid órát a hazáról való megemlékezésre. Példá erre az amerikai lelkes magyarság, a mely nem csak a hazára emlékezik vissza, de a magyar haza szabadsága egyik legnagyobb alakjának, Kossuth Lajosnak emlékére ércszobrot emelt, a melynek talapzata az ország összes vármegyéiből oda küldött földön nyugszik, az édes hazai földdel csokolódik.

Az ilyen lelkes magyarok nem kerülnek, hanem felkeresik egymást, és a hol megfelelő számmal vannak, ott egyesületeket alakítanak. Ezen egyesületeknek egyik leg-

is s ez nemcsak azok felett járt el, a kik egykor Thalia ezen oltárát felállították; de a három évtized az oltárt is megvénytette; a szu pedig össze-vissza örölte.

Kopottsága dacára én mégis nagyon szeretem még ma is ezt a rozogant és megvénytült színpadot. Sok kedves emlékem fűződik hozzá. Dicsőittem avattak fel műkedvelőnek és évek hosszú során résztvettem minden színi és egyéb előadáson, mely rajta folyt le.

Nem csoda tehát, hogy úgy megbecsülöm, mint egy öreg cselédet, vagy mint egy megszokott vén butort, amelytől nehezebb birunk megválni.

Hogy mi mindent játszottunk és rendeztünk ezen a színpadon és kik voltak a szereplők, — azt nem tudnám, de nem is akarom leírni; ez igen meggyújtaná igénytelen soraimat.

Azt azonban meg kell említenem, hogy én rendszeren az apaszerepeket töltöttem be.

De nem voltam válogató. Ha valamely szerepre nem jutott emberünk, ellenvetés nélkül játszottam: rendőrt, hordárt, baktérinast, kocsist és mindent.

Volt mégis egy szerepkör, amelybe nem tudtam beletalálni magamat. Nem voltam képes adni a szerelmezt.

Egyszer a műkedvelő gárda közkiváratára ilyen szerepe is beugrottam. Még ma is sajnálom, hogy vállalkoztam rá.

Nem az élénk jogász tüze és fülbemászó beszédével udvaroltam a földesur kedves leányának, hanem egy vén anglus hideg modrával utattam a szegényt. Azt hiszem, hogy a leány a darab végén nem

is jött volna hozzam feleségül, ha a szerző nem adja őt nekem.

Mindig hálás szívvel gondolok a közönségre, a mely akkor szíves volt ki nem fűtülni.

A nyolczvanas években kis társulatunk lelke és vezére több éven át Konkoly Sándor volt, aki a daraboknak tapintatos megválasztása, jó modora, fáradhatlan buzgalma és ügyes rendezése által mindnyájunk szeretetét vívta ki magának,

Igazgatónknak ezen kiváló tulajdonságai voltak a kapocs, a mely minket együvé fűzött. Összetartásunk és szorgalmunk pedig oly erős volt, hogy még a legnehezebb darabokat is aránylag rövid idő alatt a legszebb sikerrel oldottuk meg és az erkölcsi siker mellett többnyire dus volt az anyagi eredmény is, a melyet mindig jótékony célokra fordítottunk.

A sok apró-cseprő élményből, a melyekre műkedvelősködésem idejéből visszaemlékszem, a színpadnak 30 éves, csendes jubileuma alkalmával néhányat azon öszinte ohajtással vetek papírra, hogy városunk ifjabb nemzedéke, a mely hivatva van a nemzeti kulturának ezen ágait művelni, — vegye kezébe az általunk elejtett fonalat és gyakrabban fűzze tovább a nemesen szórakoztatott előadások sorozatát.

Ismerem városunk közönségének áldozatkészségét. Tudom, hogy jóakaró támogatása és hálás elismerése fogja kísérni a a buzgó törekvést.

Ezeknek előrebocsátása után rátérek a színpadi apróságok közlésére.

TÁRCZA.

Borbélyok sztrájkja.

— Bob-herceg dallamára. —

Borbély legények sztrájkot akarnak,
Haragszik szörnyen mindenik.
Ezt a borzasztó állapotot már
Tovább ők nem tűrhetik:
Kora reggeltől — késő estig
Haboztak, nyírtak, vágtak eddig.
— Tovább ezt el nem tűrhetik,
Haragszik szörnyen mindenik.

Összejövének bodros hajzattal,
Olyan a képlük, mint a tej;
Bajuszuk ékes, barkójuk bájos
S pomádés rajtuk minden hely,
Borotva villog a kezükben,
Olló csillámlik a zsebükben,
Jaj annak, kit ők bántanak,
Mindnyájja dőlczeg, hős alak.

Kollégák — szólj egyik — lássátok,
Művészetünk a legdicsőbb,
S elismerésben nincs semmi részünk,
Jutalmunk: munka, semmi több,
A sok gigerli nálunk nélkül,
Mindem harmadnap meg nem szépül,
S nem tudának hódítani,
Tanuink Miczi s a Kati.

A mi pályánk dicső, magasatos,
De tövisekkel van teli,
A borralaló mindig kisebb lesz,
B-rét az érdem nem leli,
Mielőtt mindig hatos járta,
Most a legtöbbször két krajczárka,
Hogy éljünk ebből fényesen?
Megáll rajta az eszem.

Mi pedig fessék akarunk lenni,
Nem úgy, mint sok cipészegéd,
Parfüm, — s ruhára muszáj kiadni
Fizetésünknek a felét,

fbbb czéjja a hazai nyelv fentartása mellett a külföldre jutott szegénysorsu honfitársak segítése.

Eme kis magyar telepek, bármily lényegteleneknek tünjenek fel, mégis igen fontosak a érdemesek rá, hogy azokat szemmel tartassuk. Hát nem részei-e ezek az egyesületek ama nagy testnek, a melynek mi is valamennyien tagjai vagyunk! Hiszen azok, akik a nagy idegenben találhatók, kevés-számu magyar egyesületeket fölkeresik, még őrzik magukban azt, a mi nekünk legbecesebb, legazentebb kincsünk: a haza szeretetét! Ők e mellett még áldoznak is a szegénysorsu honfitársak segítése által.

Mindezek daczára pedig nem fordítunk elég gondot ezekre a magyar egyesületekre. Nem méltatja a haza azokat olyan figyelemre, a minőhöz jussuk van nekik. A legtöbbnek létezéséről jóformán nem is tudnak — hivatalosan meg még kevésbbé tudnak.

Tömegesen hallatszanak a magyar egyesületek panasza, hogy a hazában élő honfitársaktól támogatásban nem részesülnek, — állami segítségben még kevésbbé, a sok kiadás miatt alig van egy-egy hazai hirlapjuk, vagy magyar könyvük, a melyben lapozgatva nem fejtenék el, hogy ők tulajdonképen magyaroknak születettek s azoknak is kell maradnak nemcsak érzelmeben, de nyelvben is!

A hazai hirlapok, melyek a magyarságnak buzgó, erélyes harcosai, egy külföldi magyar egyesületet nem részesítenek tiszteletpéldányban. Vagy talán nagy áldozatába kerülne a hazai kiadóknak, különféle vagyonos tudományos intézeteinknek, ha egy-egy művet juttatnának a külföldi magyar egyesületeknek?!

Pedig ilyen alig van több világszerete mintegy harmincznál. Lehetséges-e, hogy a haza magyarjai ne akarnák támogatni külföldön élő honfitársaikat akkor, a mikor azok az idegenben is testvérek óhajtanak maradni? Nem nyujtanak-e ezen egyesületek közvetve nekünk is segítséget, midőn testvéreinket segítik? Az irányadó köröknek hazafias kötelessége volna a külföldön élő magyarokat missziójukban támogatni még pedig a lehető legnagyobb erélyességgel és természetesen kiváltkép azon helye-

ken, a hol egyesületek még nincsenek, hogy ilyenek létesülhessenek s létezésük biztosítottassék, e helyett azonban hideg közönyt nyel nezzük, a mint az eddig létezők is feloszlottak.

Pedig az állam mily felesleges, improduktív czélokra juttat nagy sumákat, holott néhány százezer forinttal e téren is mennyi jót tehetne! Hogy meghozná ez a pénz a kamatját: megtartanánk magunknak és a hazának azt a sok ezer testvért, ki még nem vezetett el, — de gondoskodó támogatás, figyelemre méltítás nélkül előbb-utóbb bizonynyal elvész reánk, elvész a hazára nézve. Nagy dolog az, mikor a messza idegenben a kenyérért harcolva érezzük, tudjuk, hogy nem vagyunk árvák, hogy van gondviselőnk, a ki nem vetett ki, nem tagadott meg bennünket; nagy dolog az, hogy van egy hely, a hol gondolnak még ránk: a régi édes hazában!

Valamelyik képviselő a közelmúlt időkben meginterpellálta az országgyűlésen a magyar miniszterelnököt, hogy czélirányosnak tartja-e és hajlandó-e Amerikában egy katolikus magyar püspökség felállítására iránt intézkedéseket tenni?

Feleleges azt fejtgetni, hogy az egyszerű népre egyházi előjárója s annak működése minő nagy hatást gyakorol. Ezt még itt Barsban is láthatjuk. Az egyház vezető hatalma a lelkekben ma is meg van még. És nem ide tartozik-e a hazaszeretet ápolása is?!

Nincs-e összetartó erő az egyházban, a mely ha megfelelni akar nemes hivatásuak, olyan eredményeket érhet el, a minőt semmi más tényező nem mutathat föl.

Ha nagy költséggel tartunk fönn akül földön küvetéseket és konzulátusokat érdekeink képviseletére és védelmére, nem kellene-e megoszelekedni, hogy azokon a helyeken, a hol a magyarság nagyobb számmal lakik, az egyházakat államilag szervezzük s bennük egy hatalmas eszközt nyerjünk arra, hogy idegenben lakó véreink reánk és a hazára nézve el ne veszzenek? És erre Amerikában nagyon alkalmas volna egy katolikus püspökség föállítás.

Ez egy kezdő lépés volna még ahhoz a nagy czélhoz is, hogy Magyarországon

az egyházakat az állam szorosabb gondoskodása alá helyezzük. És kezdő lépés volna ahhoz, hogy az 1848. évi XX. törvénycikk megfelelő alakban és tendenciával végrehajtsassék.

Az ev. ref. egyház ünnepe.

Lélekemelően szép ünnepség-ünnepséget rendezett ma egy hete, augusztus hó 30-án a lévai ev. ref. egyház ujonnan átalakított templomának felavatása s Birtha József új lelkésznek beiktatása alkalmából. Az ünnepségre mint lapunkban jeleztük, még az előtte való nap megérkezett Antal Gábor, a dunántúli ev. ref. egyházkerület nagyérdemű püspöke, hogy megjelenésével is tanujelét adja a fenúhatósága alá tartozó minden egyes gyülekezet iránt való meleg érdeklődésének.

A templom renoválásának gondolata tulajdonképen a lévai ev. ref. nők érdeme, kik a lelkészválasztásból kifolyólag elhatározták, hogy az új lelkész már a kitarozott templomban avatassék fel. S valóban csodálatra méltó buzgóságuk méltó eredményét hirdeti a szépen renovált templom, mely ma egy hete a közéletnek átadatott. A lelkes nők rövid idő alatt gyűjtés útján előteremtették a szükséges összeget s a női bizottság élén Huberth Vilmosné és Kenézy Csátár urasszonyokkal csakhamar keresztül vitte a gondolat megváltását is. Az anyagi áldozatok nagyságáról tanuskodott a lapunkban is nyilvánosan nyugtázott gyűjtés fényes eredménye. A templomban új padokat állítottak, a padlozatot cementlapokkal burkolták, a falakat átfestették. Halász Andrásné Koncz Johanna asszony pedig egy csinos katedrát és papszéket állítottatott a régi helyébe. Az egyház presbiteriuma pedig új karzatot készített. De nemes áldozatkészségét ugyszólván minden tagja kimutatta az egyháznak. Gyönyörű új, ezüst templomi edények, egy szép ezüst keresztelő medence, Ur asztalára több himzett selyem takró, szőnyegek mind hirdetői e nemes felbuzdulásnak. S a templom csinos és izléesen egyszerű belseje kellemesen lepi meg a belépőt.

A felavatási ünnepségre, mely reggel 9 órakor vette kezdetét, a parochián gyülekeztek a hivatalos személyek, Juhász Pál esperes, Kovách Sebestyén Endre főgondnok, egyházmegyei egyházi és világi tanácsbírák és a presbiterium a melynek kebléből Pethes János tanácsbíró, dr. Kersék János presbiteri jegyző és Szemerédy Lajos presbiteréből álló küldöttség ment a felavatást végző püspökért, ki Huberth Vilmos ügyvéd vendégszeretettel élvezte.

Antal Gábor egyházi ornátusban a parochiára érkezvén a papság, az új lelkész és közönség kíséretében a 75. dicséret hangjai mellett a templom nyugati ajtójához ment, hol rövid beszéd kíséretében a templom kücsait Birtha József lelkésznek átadta, ki is megnyitotta a templom ajtóit a közönség számára, mely a padorokban hamarosan elhelyezkedett. Míg a papság az Ur asztala körül foglalt helyet.

A közönség rövid éneke után Antal Gábor püspök ment fel a szószékre s a szívek mélyéig ható beszéd és imával felavatta a templomot. Beszédében hangsúlyozta a magyar reformatusság misszióját a magyar nyelvnek eme végső állomásán, hazaszeretetre, jó cselekedetek gyakorlására serkentve híveit. Antal Gábor ugy beszélt, mint egy jó atya szokott gyermekeihez beszélni, hangján átrezeg a meleg szeretet, melylyel egyháza ügyeit intézi. Utánna ismét a közönség énekelt.

Most Juhász Pál esperes és Birtha József új lelkész léptek az Ur asztala elé. Juhász Pál esperes, a töle megszokott ékecszóval rajzolta a protestáns lelkész hivatását, egyuttal beiktatta hivatalába az új lelkészt s gyönyörű imában kérte az ég urat, hogy áldja meg az új lelkész működését. Erre Birtha József lelkész — most már hivatalosan — elfoglalta a szószéket s egy könnyekig megindító ima után megtartotta székfoglaló beszédét, melyben megjelölte amaz irányt, melyet a reája bízott egyház vezetése körül mindenkor követni fog, kifejtette tevékenységének jövőndő programját. Szépen csengő hangja, értelmes, a pöfözléstől ment, mégis nagy hatást keltő előadását áhitattal hallgatta a közönség. Végül áldást kért az ég Urától szeretett egyházára, annak híveire, s imádott magyar hazára s annak minden polgárára, fankölt lelkű jó királyunkra, városunkra.

Ezzel végződött a templom avatás és lelkész beiktatás hivatalos része s a közönség nagyrésze távozott a templomból. A templomi ünnepség utolsó részét a ref. hívek között Urvacora kiosztása lépezte. Az urvacorai remek szép beszédet Patay Károly nagy-szeccsei lelkész tartotta, ki a kenyeret, míg a bort Birtha József osztotta. Lányi Árpád h. lelkész segédkezése mellett. Az urvacora után Birtha József lelkész megható imával zárta be a templomi ünnepséget.

Az istentisztelet végeztével déli egy órakor Antal Gábor püspök a parochián az egyházmegyei tisztikar tisztelegése után a küldöttségeket fogadta. Először Báthy László prépost-plebános és Malonyay István kegyes-tanítórendi házfőnök tisztelegtek. Utánna Bándy Endre lelkész vezetése alatt az ág. evang. egyház küldöttsége adta

át hódolatát, majd Liebermann Jakab fő-rabbi vezetése alatt az izraelita hitközség deputációja tisztelegett. Ezek után a püspök ur, a lévai ev. ref. nők nagyszámu küldöttségét fogadta, kiket Huberth Vilmosné ur-asszony vezetett. Majd ismét a lévai kir. pénzügyigazgató-ág tisztikara Kenézy Csátár pénzügyigazgató-helyettese vezetése alatt, a lévai kir. járásbíró-ág küldöttsége Csebi Pogány Virgil járásbíró vezetése alatt, a lévai tanítóképző intézet tanári kara Pethes János igazgató vezetése alatt, a Barsvármegyei népművelők egyesülete Végh István elnök vezetése alatt és a városi tanács élén Bódogh Lajos polgármesterrel tették tiszteletüket. Legutoljára tisztelegett a lévai ev. ref. egyház presbiteriuma Cseky Vilmos főgondnok vezetése alatt. A püspök urnak minden küldöttséghez volt egy szíves, elő-zékeny szava s kifejezést adott azon örö-mének, hogy itt Léván a különböző feleke-zeteket és társadalmi osztályokat a közös munkálkodásában oly példás egyetértésben láthatja.

A fogadás után déli 2 órakor közebéd volt a város háza nagytermében, melyen több mint 120-an vettek részt. Az asztal-főn Antal Gábor püspök, mellette jobbról Báthy László prépost-plebános, Bándy Endre ág. ev. lelkész, Liebermann Jakab izr. rabbi, — balról Juhász Pál ev. ref. esperes, Kovách Sebestyén Endre főgondnok, Malonyay István főg. m. igazgató, Györfly Géza kir. tanácsos p. ü. igazgató, Pogány Virgil kir. járásbíró, — szemben Birtha József új lelkész s továbbá az egyház képviselői ültek.

A menu a következő volt:

Rántott borsó leves
Tok tartár mártással
Angol bélszín körözve
Liba 1 compot
Fogoly 1 saláta
Vegyes torta
Sajt — Gyümölcs

Zöld szilváni
Törley talizman sec.

A harmadik fogásnál felállott Antal Gábor püspök s keresetlen magyaros öszintességgel éltette koronás királyunkat. A szép felköszöntőt állva hallgatta végig a közönség. Utánna Cseky Vilmos főgondnok emelt poharat a püspök ur egészségére, ki idejövetelel megaranyozta ünnepélyünket. Majd dr. Kersék János ügyvéd a barsi ev. ref. egyházmegye tisztikarának s ennek élén álló Juhász Pál esperes és Kovách Sebestyén Endre főgondnoknak érdemeit méltatta felköszöntőjében. Bódogh Lajos polgármester a polgárság között fonálló jó egyetértés virágzására, Kenézy Csátár p. ü. igazgató helyettes az új lelkészre mondott sikerült felköszöntőt. Juhász Pál esperes a hölgyeket s ezek élén álló Huberth Vilmosné urasszonyt éltette s Pólya Lajos nagy-ölvédi lelkész a vendéglátó Léva város polgármesterére, Birtha József a társadalomra emelt poharat. Felköszöntőt mondtak még: Liebermann Jakab rabbi, Moczay Lajos ügyvéd, Pethes János tanítóképző intézeti és Malonyay István főgimn. igazgatók. Igen szép volt Patay Károly nagy-szeccsei lelkésznek a hazára mondott felköszöntője. A közhangulatnak talpra esett kifejezői voltak Levatic Gusztáv ügyvéd, Szemerédy Lajos, Dóka Károly presbiterék, Bándy Endre ág. ev. lelkész és Kiss Gyula tanító felköszöntői.

A jókedélyű társaság csak a késő délutáni órákban oszolt szét. A püspök ur ebéd után Betcsák László kir. köz-joggyó ur szőlőjébe tett egy kis kirándulást.

Este a közönség az Oroszlán szálló termében táncestetét tartott, melyen igen sokan vettek részt az intelligenciából is s melyet Antal Gábor püspök ur is megtisztelt jelenlétével. A mulatság anyagilag is kitünően sikerült s a szufolásig megtelt nagyteremben kivilágos kivirradtig a legjobb hangulat uralkodott.

Antal Gábor püspök másnap, hétfőn a kilenczórai vonattal utazott el. A vonathoz az egyházmegye esperese, főgondnoka, a papság és nagyszámu közönség kísérte ki, mely szíves orvációval vett búcsút a szeretett főpásztortól.

Adja Isten, hogy eme főpásztori látogatás egy új, szebb időszak kezdetét jelentse a lévai ev. ref. egyházban.

K. J.

Külömfélék.

— **Gimnáziumi ügyek.** A helybeli kegyesrendi főgimnáziumon folyó hó 3-án fejezték be a biratásokat. A beirt ifjúság osztályonként így oszlik meg: I o. 68, II. o. 55, III. o. 47, IV. o. 44, V. o. 31, VI. o. 27, VII. o. 17, VIII. o. 20. A bejelentett 2 magántanulóval együtt az ifjúság létszáma 311. A tanárikar munkaköre a következőleg oszlik meg: Malonyay István, főgimn. igazgató tanítja a természetrajzot az I., a történelmet az V., osztályban. Cserei József a VI. o. főnöke, tanítja a latin nyt. a VI. a görög nyt. a VI., VII., VIII. osztályban. Deák Miklós világi, tanítja a görögptóló rajzot az V.—VIII., a rajzotó geometriát az I.—IV., a szépirast az I. és II. osztályban. Edelényi Mihály világi, a IV. o. főnöke, tanítja a latin nyt. a IV., a német nyt. a IV., V., VI., a görögptóló magyart az V. és VI. osztályban. Gacsér Endre VII. o. főnöke, tanítja a hittant a VII., a magyar

1. Első szerepem.

A szinpad felavatása 1873. évi szeptember hó 17-én volt.

A kezeim között levő szinlap szerint Kövér Lajosnak *Hódítás Falun* című 3 felvonásos vigjátékát adtuk, a melyben szerepeltek: Nemecsek Gyula, Balbach Ika, Toóth Zsigmond, Nemecsek Gyuláné, Pazar Károlyné, Jaross Ferencz. Szőke István, Pazar Károly és Lovas István.

Nekem *Birizdó* nyelvmester szerepe jutott. Ez az alak egy 60 éves szemüveges, mogorva bácsi.

Az előadáson ott volt édes anyám is, aki egy tanár mellett ült. Az első felvonás közepén lehettünk, mikor anyám odafordul a tanárhoz és kérdi tőle:

— Tanár ur, kérem, hát az én fiam mikor fog kijönni?

— Nem ismeri meg a fiát? Mondja a tanár csodálkozva. — Hiszen most is ott van szinpadon, abban a hosszú papos kabátban. Nézze csak, éppen tubákol!

— Oh de csunya! Én ugyan nem ismertem volna meg.

És anyámnak igaza volt; mert a paróka és az ügyes maszkirozás ugy megváltottattak, hogy mikor a tükörbe néztem, magam is erősen kételkedni kezdtem, hogy tulajdonképen én vagyok-e én?

Másnap megkérdeztem anyámtól: tet-szett-e neki az előadás?

— Hát fiam szép is volt, meg jó is volt. De kérlek, máskor ne engedd, hogy ilyen *maskarát* csináljanak belőled!

— Ohajtása nem teljesült; mert a követ-kező előadásokon még nagyobb maskara is voltam.

2. A koponya.

A következő eset a *Phrenolog* című bohózat szinrehozatala alkalmával történt.

A darab elején reggelizési jelenet fordul elő, a melyben én mint főszereplő a feleségemmel és leánnyommal ültem az asztalnál s mikor az asszony unszolt, hogy engem már, szórakozásban — előírás szerint — a teás caésze helyett az őmben rejtetett koponyát kellett a szájamhoz emelni, a melytől persze az asszony szörnyű módon megijed.

A próbákon kis porcelán koponyát használtam ezen czélra. De az előadásra szerettem egy hatalmas török-koponyát, amiről a külföldben is ideges asszonyt, aki — mellesleg legyen mondva — összes apa-szerepeimben mindig há szinpadon feleségem volt — elfelejtettem értesíteni.

Az igazi koponya megpillantása olyan borzalmas keltőleg hatott a feleségemre, hogy nagyot sikoltva elájult.

A süggönyt le kellett bocsátani és beletelt egy jó negyedóra, mire magához tért. Ezalatt a hetedik menyországban üdülő töröknek koponyáját eltüntettem.

A darabot újra kezdük és jó sikerrel be is végeztük — a porcelán koponyával.

3. Az anya elkésik.

A *Miniszterelnök Bálja* című vigjáték-nak próbáin, mint Kovács városi tanácsnok, váltig mondogattam a feleségemnek, hogy — ha jól emlékszem, — a 12-ik jelenetben nincs ideje az átöltözködésre.

Hja! de mert az ezen jelenetre szánt slaffrokk már meg volt varrva, azt okvetlenül be is kellett mutatni.

Elérkezik a jelenet. Tollagi leányom lábainál térdelve szerelmet vall; amikor az utolsó szót kimondja, az anyjának hirtelen be kellett toppannia s meglátván a térdelő Tollagit, azt kérdezi tőle:

— Hát ön mit csinált?

— Egy ókori balladát szavaltam a kis-asszonyoknak. Feleli Tollagi.

Igen ám! de az asszony csakugyan elkészt. Tollagi végezte szerelmi vallomását, körülnéz, keresi az anyát. Nincs.

A szinfalak mögött öltözködve hallom, amint dünyög:

— Oh milyen helyzet! Oh kisasszony! mi lesz velünk!

Hogy a zavart palástoljam, gyorsan felhuzom trakkomat, papucsban sietek a szinpadra és a még mindig térdelő Tollagival felveszem az asszony szerepét. Feleségem néhány pillanat mulva lelkendezve jelenik meg közöttünk szép slaffrokjában.

Ezekkel a szavakkal fogadtam:

— Ugy-e igazam volt, hogy a slaffrokk miatt elkésel! No de se baj! most folytassd tovább!

(Folyt. köv.)

nyt. a VII. és VIII., a latin nyt. a III. és VII., a tornát az I.—IV. osztályban. Értekezleti jegyző. Az Önképzőkör vezetője. Gyulányi Lajos a II. o. főnöke, tanítja a hittant I.—IV., a magyar és latin nyt. a II. osztályban. Hitelemző. Hadady Géza tanítja a hittant a VIII., a latin nyt. az V. a német nyt. a III., VII., VIII. osztályban. Hítségző. Az ifjúsági és segítőegyleti könyvtár őre. Karsay János az V. oszt. főnöke, tanítja a bölcsészett a VIII., a magyar nyt. a IV., V., VI., a görög nyt. az V. osztályban. Pózna József az I. oszt. főnöke, tanítja a magyar nyt. az I., a latin nyt. az I. és VIII., a történelmet a IV. és VIII. osztályban. A tanári könyvtár őre. Az I.—IV. a játékdélutánok vezetője. Privary József a VIII. oszt. főnöke, tanítja a hittant az V., a számtant a III., VII., VIII., a természettant a VII. és VIII. osztályban. A gyorsírókör vezetője, és a segítő-egylet elnöke. Puder József tanítja a hittant a VI., a természetrajzot a II. IV., V., VI., a földrajzot az I. és II. osztályban. Rády József a III. oszt. főnöke, tanítja a magyar nyt. a III., a történelmet a III., VI. és VII., a görögöt a magyart a VII. és VIII., a tornát az V.—VIII. osztályban. A segítő-egylet titkára. Az V.—VIII. oszt. játékdélutánok vezetője. Freyvánszky Sándor világi, tanítja a számtant az I., II., IV., V., VI., a természettant a III. osztályban. A nem katolikus vallású tanulók hitoktatói Bányi Endre ág. ev. lelkész, Birtha József ev. ref. lelkész és Libermann Jekab izr. főrabbi. A tanévet megnyitó ünnepélyes „Veni Sancte” e hó 4-én volt a kegyesrendi templomban.

— **A „Simor kép”,** melyet Léva város közönsége a városház díszterme számára Kraft festőművész által festetett, — mint értesülünk — készen van. — A művész f. hó 28-án bemutatta művét Vaszary Ö. eminenciájának is; a hercegprímás rendkívül jónak találta a képet; a hosszas szemlélés után e szavakkal fordult a művészhez: „Léva város igazán örülhet, hogy ily jó képet kap, — igazán gratulálók!” A kép jósága mellett különben legjobban bizonyít, hogy a kép megtekintése után W alther, Rossival és V enczel kanonokok megbízták a művészt arcképeik elkészítésével. — A kép nálunk a Mailáth képpel lesz bemutatva.

— **Egyházmegyei közgyűlés.** A barsi ev. ref. egyházmegye e hó 31-én Léva Juhász Pál esperes és Kovács Sebestyén Endre főgondnok elnökelete alatt közgyűlést tartott, melyen az újonnan megválasztott tisztviselők letették az elhírt esküt. Ez után Varannay L., Patay K., Mocsy L. és Pethes J. személyében megválasztották 3 évre az egyházkerületi képviselőket. Majd Mocsy Lajos az egyházmegye ügyészévé választotta meg. Jóváhagyta a közgyűlés a nagyölvédi, fegyverneki, za'abai tanítóválasztásokat, a nemesorosi lelkész választást a káplánok elhelyezéséről történt esperesi intézkedést, a farnadi egyház bérszerződését. Bekebelezte Gergely Győző segédlelkészt az egyházmegyébe s elfogadta Jókai Lajos kisölvédi lelkész, volt esperesnek állásáról agg kora és betegsége miatt történt lemondását. Ezután még több apró ügyet intéztek el. Majd az egyházmegyei bíróság választotta meg az időszerű tanácsba 1 évre Mocsy Lajos, Szabó Lajos és Varannay Lajost rendes, Csekey Vilmos, Molnár Dénés és Kulffay Gyulát póttagokul.

— **Tanév megnyitás.** Birtha József ev. ref. lelkész ez uton hozza tudomására egyháza minden tagjának, különösen pedig azon szülőknek, kiknek elemi vagy felsőbb fiu és leányiskolába járnak gyermekeik, hogy az iskolai évet megnyitó ünnepélyes isteni tisztelet, a ref. templomban, szeptember hó 8-án, kedden reggel 9 órakor fog megtartani. A ref. iskolába járó gyermekek tanítóiknak vezetés alatt jelennek meg az Isten házában, városunk többi intézetébe járó ref. vallású tanulókat pedig ki az ünnepélyen való megjelenésre. Egyházunk előjárói, gondnokai, tanúgybarátok, szép kötelességet teljesítik, ha jó példával járnak elől az Ur dolgának teljesítésében.

— **Egyházi hírek.** Dékay József nagy-ülési püebanos javadalmáról lemondva Verbócra, helyébe Hosszalmayák Sándor Nagy-ülésre, adminisztrátoroknak nevezettek ki, míg Sellyey János segédlelkész kis-tapolcsányban káplánnak küldetett.

— **A polgári leányiskola** négy osztályába a folyó tanévre összesen 102 növendék iratkozott be és az I. osztályba 42, a II-be 29, a III-ba 39 és IV. osztályba 22.

— **Gyászír.** Az élet tavaszán hervadt el egy viruló rózsaszál, Barsvármegye egyik köztisztelő és szeretetben álló családjának tagja, Dóra Miklós hulli nagybirtokosnak egyetlen forrón szeretett leánya, Dóra Iónka — mint fájdalommal értesülünk — augusztus hó 28-án, 18 éves korában meghalt. A pótolhatatlan veszteség hírére a következő gyászjelentésben vesszük: Dóra Miklós saját, valamint kiskoru Sergius fia nevében fájdalomtól megtört szívvel jelenti, hogy hön szeretett felejthetetlen leánya, illetve nővér Dóra Ióna kisasszony e hó 28-án, délután 1/2 órakor, hosszu szenvedés után, életének 19-ik évében jobb létre szenderült. A drága halott hült teteme f. hó 30-án vasárnap d. u. 4 órakor fog a gyászházban Hullon beszenteltetni és a rom-

kath. vallás szertartása szerint a rendvei családi sírboltban örök nyugalomra tétetni. A szent mise áldozat f. hó 31-én d. e. 9 órakor fog Hullon és Rendvén, a plebánia templomban a Mindenhatónak bemutatni. Hull, 1903. évi augusztus hó 28-án. Béke poraira!

— **Kápolna szentelés.** Benkovich Géza pusztaszentkereszt nagybirtokos birtokán a szent szűz tiszteletére egy csinos kápolnát építtetett, melynek megáldása mult vasárnap aug. 30-án d. u. 4 órakor nagy ájtatos közönség jelenlétében ment végbe. A felzentelési aktust Báthy Gyula esperes-plebános több paptársa segédkezése mellett végezte.

— **A város kölcsöne.** Léva város polgármestere a mult héten Léva városának a magyar jelzálog és hitelbanknál fennálló 5 35%-os kölcsönére vonatkozólag a nevezett pénzügyintézetrel oly értelmű egyességet kötött, hogy a bank ezt hajlandó 4 88%-ra konvertálni, a mi a városra nézve 3800 korona évi megtakarítást jelent.

— **Gyászbeszék.** Nagy csapás érte M o n t s k ó István és H u l j a k János garamujfalusi tanítókat és családjaikat, a mennyiben az előbbinek a neje, s utóbbinak leánya Huljak Iónka e hó 29-én délután 20 éves korában 1 1/4 évi botdog házasság után meghalt. Az elhunytat férje, 5 hónapos csecsemő gyermeke, szülői, testvérei s kiterjedt rokonsága gyászolja. Temetése aug. 31-én Jászfaluiban nagy részvét mellett ment végbe. — Augusztus 30-án megalt Csejkön özv. H i h n á l e k József, nyugdíjas tanítóné, kit jótékonyágáért a község szegényei gyászolja.

— **A villamosvilágítás** előkészületei nagyban folynak városunkban. A mult hetekben csaknem az egész város területén felállították a lámpákat tartó poznákat, a melyek ugyan egy cseppet sem fognak az utcák díszére szolgálni. Sokkal szebb lett volna inkább a házak tetején vezetni, mert így amaz izléstelen rudak a közlekedés akadályául sem szolgálnának. Az igaz, hogy ez valamivel többe kerülne, de véleményünk szerint a differenzia alig képvisel számba vehető értéket.

— **Uj zenetanár.** L u z s i n s z k y János okl. zenetanár, mint bennünket értesít, Léva városában megtelepedve zeneórákat fog adni. Különösen súlyt helyez tanulóinak a zenében való művészi kiképzésére, ezért különösen haladókat szándékozik oktatni. A jeles képzettségű zenetanár, reméljük, új otthonot fog találni városunkban s kiváló tehetségét alkalma leend minél szélesebb körben érvényesíteni.

— **Uj any.könyvvezető.** A belügyminiszter Barsvármegyében a zsitvaújfalusi anyakönyvi kerületbe S z e n t e Zoltán segédjegyzőt anyakönyvvezetőhelyettesé nevezte ki.

— **Gyilkos erdőőr.** V é r f o g y a s z s ó e s e m é n y történt Kemenden szept. 1-én esti 9 órakor Szalai Márton kéméndilakos a bényi vadászterület vadőre vadkacsa-lesre hívta meg két vadőr társát, Patus József és Szalai Dávid szintén kéméndi lakosokat. Ezek a meghívásnak engedve ki is mentek vele a Garam-partra s felálltak kijelölt helyeikre. Rövid idő múlva Szalai Dávid leshegyen lövés dördült els Szalai Márton Patust felkeresve azt mondta, hogy a lövt vadkacsa. Atig váltottak egy két szót. Szalai Márton lekapva válláról vadászfegyverét lölte Patust. A lövése odasiertett a hajtonak hit Daniel Imre, kinek Szalai Márton azt felelte, hogy menjen haza, ő véletlenül lötte meg Patust. A fiatal hajtó fogvaczogva beszélt el Patus hozzátartozóinak az eseményt s ezek a holtan talált Patust haza szállították. Időközben Szalai Márton hazatert s megezőkolva kis fiát az udvaron föbelötte magát. Minthogy Szalai Dávid másnap reggelig sem tért haza, reggel övéi keresésére indulva csak megecsontított tetemére akadtak. A kettős gyilkosságot Szalai Márton a legvalószínűbb régi bosszu következtében követte el, erre mutat a szörnyű büntett tervszerűsége, s az a vadállati kegyetlenség, melylyel az áldozatok megcsontkittattak.

— **Tüzeset Garamujfaluban.** A nagy szárazság és hőség beálltával a tüzesetek ugy országsszerte, mint vidékünkön nagyon gyakoriak. Így mult vasárnap aug. hó 30-án Garamujfaluban 3 ház melléképületeivel és sok takarmánnyal együtt elhamvadt. A tűz keletkezése ismeretlen. A házak biztosítva voltak.

— **Léván augusztus hónapban meghaltak.** Czimermann Margit élt 4 1/2 hónapot, Hibácsko Anna élt 2 hónapot, Vaikovics József élt 24 napot, Neuhausz Henrik, élt 27 évet, Szalai Ióna élt 22 évet, özv. Krekovic Istvánné sz. Lehoczki Róza élt 44 évet.

Tanügy.

I. A lévai iparos tanonciskolában az 1903/1904. tanévre a beiratások szeptember 6-án és 8-án délután 2—6 óráig történnek. Felhívjuk a munkaadó iparos mestereket, hogy tanonczaikat a jelzett napokon okvetlen irassák be.

A lévai kereskedő tanonciskolában a beiratások az 1903/1904. tanévre szeptember hó 6-án és 8-án eszközöltnének, a dél-

utáni órákban 2—4-ig. Az első ízben jelentkező kereskedő tanulók kötelesek végzett tanulmányaikról, az utolsó tanévi bizonyítványitványukat a beiratásnál felmutatni.

Valamennyi tanoncz pedig ellenőrzőkönyvecskével jelenik meg a beiratáshoz.

A felügyelő bizottság.

Közönség köréből.

Köszönet nyilvánítás.
Aug. 30-án tartott ref. népbál tisztá jövedelme 160 korona volt, mely összegből 130 koronát az egyház pénztárának, 20 koronát a lelkésznek, 10 koronát pedig a főtanítónak ajánlott fel a rendező bizottság. Fogadják az illetők hálás köszönetét az egyház előjáróságának.

Ugyancsak itt említjük fel, hogy nt. Varannai Lajos ur 2 koronát, Zilai András (István fia) 5 koronát, Búra Jónás 5 K., Kulcsár Esztike 2 K.-ort áldoztak az Isten dicsőségére. A szeretett anyaszentegyház felsegítésére. Midőn ezeket kész szívvvel nyugtázzuk, hangoztatjuk az evangéliom szavait: „A jó kedvű adakozót szereti az Ur!”

Léva, 1903. szept. 1.
Birtha József ev. ref. lelkész. Tóth Sándor penzkezelő gondnok.

Az anyakönyvi hivatal bejegyzései.

1903. évi aug. hó 30-évi 1903. szeptember hó 6-ig Születés.

A szülők neve	A gyermek neve	A gyermek neve
Egri János Pauer Kamilla	leány	Margit Ilona
Molnár János Stubnya Mária	fiu	Béla János
Hanusz Mihály Krsják Paulina	fiu	Károly

Halálozás.

Az elhunyt neve	Kora	A halál oka
özv. Krekovic Istvánné Lehoczki Rozália Gyuriás Erzsébet	44	Gümőkór
	4 hó	Bélhurut

Lévai piacziárak.

Rovatvezető: Kónya József rendőrkapitány.
Buzam.-mázsaúként 13 kor. 20 fill.
13 kor. 70 fill. Kétszeres 12 kor. 40 fill.
12 kor. 80 fill. — Rozs 10 kor. 80 fill. 11 kor.
20 fill. — Arpa 11 kor. 20 fill. 12 kor. 60 fill.
Zab 9 kor. 80 fill. 10 kor. 60 fill. — Kukoricza 13 kor. 40 fill 15 kor. — fill. — Bab 14 kor. 40 fill. 14 kor. 80 fill. — Lencse 17 kor. 60 fill. 18 kor. — fill. — Köles 9 kor. 40 fill., 9 kor. 80 fill.

Vetőmagvak 50 kilónként Budapestén Lóheremag — — korona Luczernamag 55—60 korona, Impregnált Répa mag — — kor. Répamag — — kor Muharmag — — 11—kor baltaczim — — kor, Bükköny — Vöröshere 70—72 kor.

MENYASSZONYI SELYEM méterje 60 krajczártól 15 forint 35 krajczárig minden színben. Bérmentve és már elvámulva házhoz szállítva. Gazdag mintaválaszték postaiordultával.

HENNEBERG selyem gyár. Zürich.

Nyiltér.

Árverési hirdetmény kivonat.

A lévai kir. jbiróság mnit telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Török Péter végrehajtónak **Várad Józsefné Török Lidia** végrehajtást szenvedő elleni 41 kor. tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az ar.-maróthi kir. törvényszék (a lévai kir. járásbíró) területén lévő Nemes Oroszi községben fekvő a 69. sz. tjkvi a + 1 sorz. s Török Péter és özv. Tóth Mihályné társulajdonát is képező ingatlan haszonélvezetére és 64 sz. házra az árverést 800 koronában ezenell megállapított kikiáltási árban elrendeli azzal, hogy az ingatlan tulajdonjona ezen árverés által nem érintetik és hogy a fennebb megjelölt ingatlanra az 1903 évi szeptember hó 22-ik napján d. e. 8 órakor Nemes-Oroszi községben megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 80 koronát készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kibocsátott igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1903. évi június 3-án.
A lévai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.
Pogány V. kir. járásbíró.

Kiadó szoba.

Butorozva I. emeleten külön bejárattal Eötvös utca 1. szám.

Vendéglői vagy kávéházi helyiség

kiadó **Aranyos-Maróthon** (megye székhelye, — törvényszék, járásbíró, adóhivatal stb. helyben) új, modern házban, hol 12 évig vendéglő, aztán 7 évig kávéház volt. — Jó forgalmu, biztos üzlet. Háziur kertjében tekepálya építhető. Bővebbet a tulajdonosnál:

Szabó Kalmánnál Aranyos-Maróthon. Ugyanitt egy tekeasztal, pénztár stb. eladók.

Eladó!!

Itt Léván egy ház (4 szoba, konyha, előszoba, pinczével) a piac-téren, és egy termő karban levő ezer amerikai ójtott szállóval betelepített szőlő.

↳Jutányos feltételekkel, jutányos áron. ◀
Cim a kiadóhivatalban.

Uj szijgyártó üzlet!

Van szerencsém tisztelettel értesíteni a n. é. gazda közönséget, hogy **Léván Mártonfy-utca 9 szám alatt**

szijgyártó és nyerges

üzletet nyitottam, elvállalok minden e szakmába vágó munkát, ugyszintén javításokat is pontosan, izélesen és jutányosan eszközölök.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve

Léva, 1903. augusztus hó
kiváló tisztelettel
Kreskó Nándor
szijgyártó és nyerges.

Közvetlen kávé behozatal.

Eredeti trieszti árak:

1 kg. Santos kávé	kor. 2.10
1 " Santos kávé I. rendű	" 2.40
1 " Cuba	" 2.80
1 " Cuba " válogatott	" 3.20
1 " Cuba " különlegesség	" 4.—
1 " Mocca	" 3.80
1 " Arany-Java	" 3.60
1 " Gyöngy kávé	" 3.40

5 kgos postacsomag mindenhová bérmentve.

Kohn Lajos

fűszer és csemege kereskedőnél **Léván.**

Kitűnő minőségű tüzifa

és pedig tölgy-, kőris-, szil- és bükkfa van nagyobb mennyiségben eladó a

Sárai uradalomban, Nagy-Sáron ölenként 22 korona az erdőben átvéve.

Egy jó karban levő kerékpár

olcsón eladó, Kohári-utca 22. sz.

Epilepsi.

Nehézkör, görcsök vagy más idegbántalmakban szenvedők kérjenek utasítást tartalmazó füzetet. Ingyen és bérmentesen küldi **Schwanen Apotheke Frankfurt a. M.**

Kávé.

New-Cuba kávé	1 kg. frt. kr. 1.60
Jamaikai legfinomabb	1.20
Kuba legfinomabb	2.20
Ceylon legfinomabb	2.10
Ceylon finom	2.—
Portorico finom, és Cuba	1.60 2.—
Gyöngy legfinomabb	2.— 2.20
Mocca legfinomabb	2.20
Arany Java legfinomabb	2.20
Brazíliai legfinomabb	1.60
Brazíliai II. rendű	1.30
Cuba pörkölt	2.— 2.40
Hungária kávé	1.20
Örlöt kávé	1.—

Kapható: **Kern Testvéreknél, Léván.**

